

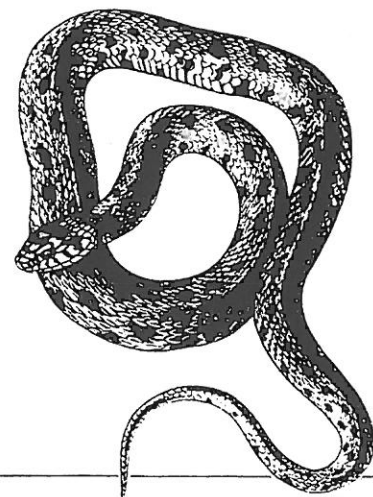
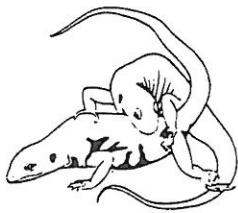
DE TIP

Bij het lopen van het traject hoop je natuurlijk altijd op het zien van zo veel mogelijk dieren. Om de kans daarop te vergroten kun je in het vroege voorjaar, zo omstreeks eind maart en begin april, de overwinteringslocaties van dieren opzoeken. Vooral bij slangen werkt dit erg goed omdat die een tijdje in de buurt van de overwinteringsplek rond blijven hangen. Het probleem is dat overwinteringslocaties vaak moeilijk te vinden zijn, en dat ze lang niet altijd op of bij het traject liggen. Maar als je zo'n plek weet te vinden, kun je op diezelfde plaats vaak jaren achter elkaar dezelfde individuen uit de winterslaap zien komen. Soms kan je verschillende soorten bij elkaar aantreffen.

Een ander moment waarop je een vergrote kans hebt om dieren te vinden is de periode van eiafzet. Dit gaat dus alleen maar op voor de vrouwtjes van onze eierleggende soorten; de zandhagedis en de ringslang. Bij beide soorten gebeurt het vaak dat meer vrouwtjes gebruik maken van één eiafzetplaats. Dus wanneer je zo'n plek eenmaal gevonden hebt, dan is het zaak deze tijdens het lopen van het traject in juni grondig te controleren op de aanwezigheid van hoogzwangere vrouwtjes.

De zandhagedis maakt gebruik van open zandplekjes met een flauwe helling op het zuiden of het zuidwesten, met een lage vegetatierand eromheen. Vaak worden ook randen van ruit- en wandelpaden gebruikt. De beste tijd om te gaan zoeken is in de namiddag of het begin van de avond wanneer de dieren gaan beginnen met het graven van een holletje waar ze 's avonds hun eieren in af zetten. Maar de volgende ochtend zijn de vrouwtjes ook vaak uitgeput aan te treffen in de opening van het holletje.

De ringslang gebruikt vaak blad- of composthopen voor het afzetten van haar eieren. Hier zijn de dieren in de ochtend te vinden wanneer zij zich op de hoop of aan de rand ervan in het zonnetje liggen op te warmen.

UIT HET VELD

In het natuurgebied Berkenheuvel in Drenthe heeft de aanleg van broeihopen voor ringslangen nog geen merkbaar effect gehad. Op diverse locaties zijn door de beheerders van Natuurmonumenten verschillende hopen aangelegd. Ze bleven tot nu toe ongebruikt. Toch worden er elk jaar bij die locaties jonge ringslangen gevonden, zo ook dit voorjaar weer. André Donker vond nu de plek waar jonkies worden uitgebroed. Hij vond dit voorjaar zo'n zestig eieren in een muizengang, op een zandheuvel die helemaal met brandnetel overgroeid was. Enkele van de eieren waren niet uitgekomen en bevatten dode jonge ringslangjes. Door de strenge vorst van de afgelopen winter waren deze nog geheel intact.

Ringslangen zetten de eieren wel vaker af op ongebruikelijke plaatsen. Zo zijn er weleens eieren gevonden onder een omgekeerde emmer, in hopen puin, in vermolmd boomstronken en tussen de basaltblokken van een dijk. Desalniettemin wordt er heel vaak gebruik gemaakt van broei- en mesthopen.

Dit verloopt niet altijd even fortuinlijk getuige de volgende waarneming van Martin Melchers en Geert Timmermans. Zij troffen op een weiland in het Vechtplassengebied zo'n vijfhonderd ringslangeieren aan, verspreid over het veld. Deze bleken te zijn gelegd in een mesthoop die vervolgens over het land was uitgereden. Vrijwel alle eieren zijn zodoende verloren gegaan, jammer.

MUTATIES

Bij de regiocoördinatoren is er de laatste tijd nogal wat veranderd. Dus let goed op. De nieuwe adressen staan vermeld op de binnenkant van de omslag van deze nieuwsbrief.

De waarnemers uit Gelderland die voorheen Raymond Creemers als regiocoördinator hadden, kunnen nu bij

Menno Soes terecht voor het inleveren van de telformulieren en het stellen van vragen van regionale aard.

In Friesland is het adres regiocoördinator Hans van den Bogert tijdelijk veranderd.

Ook Frans Hagedoorn, regiocoördinator van de duinen van Meyendel en Katwijk tot Den Haag, is verhuisd.